

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1198/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , кога заступа Данијела Дашић, адвокат из ... , против тужених ББ из ... и ВВ из ... , које заступа Милан Бијељић, адвокат из ... , ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1547/23 од 02.11.2023. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1547/23 од 02.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1547/23 од 02.11.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Нишу П 37/20 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да му солидарно исплате на име неоснованог обogaћења за давање у закуп пословног простора у Нишу у ул. ... на кп. бр. ... уписан у лн. бр. ... КО Ниш – ... и то: за период од 01.03.2012. до 31.08.2023. године износ од 16.200,00 динара месечно са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 01. у месецу за претходни месец до коначне исплате, за период од 01.09.2013. до 28.02.2020. године износ од по 19.202,40 динара месечно са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 01. у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате на име неоснованог обogaћења за давање у закуп пословног простора у Нишу у ул. ... , у породичној стамбеној згради бр. ... на кп. бр. ... уписан у лн. бр. ... КО Ниш – ... и то: за период од 01.03.2012. године у износу од по 8.800,00 динара месечно са припадајућом законском затезном каматом за сваки појединачни месечни износ почев од 01. у месецу за претходни месец до коначне исплате, за период од 01.09.2013. до 30.08.2017. године у износу од по 12.532,66 динара месечно са припадајућом законском затезном каматом на сваки појединачни месечни

износ почев од 01. у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде измакле користи због неиздавања тужиочевог дела куће у Нишу у ул. ... број ... , за период од 01.03.2012. до 28.02.2020. године солидарно исплате износ од 2.498.202,49 динара са припадајућом законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженима трошкове парничног поступка од 651.784,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1547/23 од 02.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 37/20 од 13.12.2022. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде – става првог изреке, донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са праксом Врховног суда у погледу права сувласника на накнаду штете због некористишћења ствари када није доказао да је други сувласник издавао ствар у закуп и остваривао приходе или је онемогућавао власника да буде сукорисник ствари.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.02.2020. године. Вредност ревидираног дела спора је 2.498.202,49 динара.

Из свега тога произлази да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић